Р Е Ш Е Н И Е
№ 46233

гр. София, 24.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 14 състав,** в публично заседание на 16.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **8385** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 107а от Закона за държавния служител.

С жалба, вх. № 24207/08.07.20265 г. адвокат – пълномощник на М. П. А. е оспорил от нейно име издадената от началника на „Дирекция за национален строителен контрол“ ЗАПОВЕД № РД-15-461/22.06.2026 г., с която е прекратено служебното правоотношение с оспорващия, на длъжността „директор“ на Дирекция „Административно, информационно и финансово – стопанско обслужване“ в същата администрация, на основание чл. 107а ЗДСл. – „по инициатива на органа по назначаването, срещу уговорено обезщетение“

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от упълномощения адвокат М. Г., който: поддържа жалбата; представя информация от обслужваща жалбоподателя банка, за датата, на която е изплатено уговореното за прекратяване на служебното правоотношение парично обезщетение; представена е и писмена защита; претендира се възстановяване разноските за водене на делото.

Упълномощеният от ответника адвокат А. Г. оспорва жалбата. Представя писмени доказателства, установяващи: назначаване/встъпване в длъжност на началника на ДНСК; предоставени му от Уникредит Булбанк права за банкиране; авизо (преводно нареждане). Желае присъждане на разноските за адвокатско възнаграждение, за които прилага списък. Представила е писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на писмените доказателства, налични в делото, приема за установени и неоспорени от страните следните факти и обстоятелства.

М. П. А. е заемала по служебно правоотношение в ДНСК длъжността „директор“ на Дирекция

„Административно, информационно и финансово – стопанско обслужване“. На тази длъжност е назначена със Заповед № РД-15-031/28.02.2025 г. на началника на ДНСК Л. П. (л. 11 от делото). С трудов договор от 19.06.2026 г. министърът на Министерство на регионалното развитие и благоустройството назначил Д. П. като началник на ДНСК, считано от 22.06.2026 г. С писмо, изх. № ЧР-09-4-073-ЦУ/22.06.2026 г. (л. 9) новоназначеният началник (орган по назначаване) отправил до М. П. А. предложение, на основание чл. 107а, ал. 1 ЗДСл. за прекратяване на служебното й правоотношение, считано от 23.06.2026 г., срещу обезщетение, в размер на „двукратния размер на последната получена месечна основна заплата“. Предложението е получено от служителя на 22.06.2026 г. и на същата дата, с вх. № ЧР-09-6-30/22.06.2026 г. (л. 13) тя заявила на началника на ДНСК съгласието си с отправеното предложение. С процесната, оспорена Заповед № РД-15-461/22.06.2026 г. служебното правоотношение било прекратено, с посочена причина: „срещу уговорено обезщетение“. На 26.06.2026 г., т.е. – четири дни по-късно било изплатено и уговореното обезщетение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата и становищата на страните, приема от правна страна следното.

Жалбата срещу заповедта е процесуално допустима, за да бъде разгледана, а по същество е и основателна, но по причини, несъвпадащи с изложените в нея. В съдебното заседание адвокатът – пълномощник на жалбоподателя заяви становище по същество, което е различно от това в жалбата

Разпоредбата на чл. 107а, ал. 1, изр. първо ЗДСл. урежда възможността органът по назначаването на държавен служител да предложи на същия прекратяване на служебното му правоотношение, срещу обезщетение, в размер на не повече от 6-кратния размер на последната получена месечна основна заплата. В случай, че служителят не се произнесе писмено по предложението в 7-дневен срок се смята, че то не е прието – изр. второ на ал. 1, чл. 107а. Когато държавният служител потвърди/заяви писмено, в 7-дневен срок, че приема предложението, за органа по назначаването възниква вече задължение да му изплати уговореното обезщетение, заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение. Цитираните разпоредби са ясни, недвусмислени и непротиворечиви, с оглед на което не се налага тълкуването им, посредством който и да е от методите за тълкуване. С други думи, за да бъде осъществен законосъобразно целият сложен фактически състав за прекратяване служебно правоотношение, на основание чл. 107а ЗДСл. е необходимо, освен писменото съгласие на служителя, изплащането на уговореното обезщетение да бъде извършено, заедно с връчването на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение, т.е. за случая – на 22.06.2026 г. Каза се обаче, че обезщетението било изплатено четири дни по – късно – на 26.06.2026 г. Това означава, че фактическият състав на специалните норми, на чл. 107а ЗДСл., които са в съотношение на кумулативност не е осъществен изцяло. От този извод пък следва, че Заповед № РД-15-461/22.06.2026 г. е материално незаконосъобразна, по смисъла на чл. 146, т. 4 АПК и на това основание подлежи на отмяна. Без правно значение са иначе обективните факти, че новоназначеният началник на ДНСК е получил възможност (бил е оторизиран) да подписва и нарежда банкови преводи, на 25.06.2026 г., според текста на Референция от Уникредит Булбанк (л. 63 от делото). Видно от референцията искането до Банката за ползване на електронно банкиране и спесимена от подписа на началника на ДНСК Д. П. било подадено на 24.06.2026 г., т.е. – след като на 23.06.2026 г. било прекратено правоотношението с М. П. А.. Новоназначеният началник, като орган по назначаването на М. П. А. е бил длъжен и е могъл да съобрази, че към датата на прекратяване правоотношението (заповед от 22.06.2026 г., считано от 23.06.2026 г.) не е разполагал с оторизация да нарежда парични преводи от Бюджета на ДНСК. Вместо това, още в деня на влизане в сила на трудовия договор за назначаването на

длъжността „началник“ на ДНСК е побързал да отправи предложението към жалбоподателя М. А. и в същия ден да прекрати служебното й правоотношение.
Отмяната на Заповед № РД-15-461/22.06.2026 г. обуславя възстановяване от страна на ответника (чл. 143, ал. 1 АПК), на заплатеното възнаграждение на адвоката, в размер на 400 евро, срещу което адвокатът на ответника не възрази.
Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 1 АПК, Административен съд София - град, 14 - ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата, вх. № 24207/08.07.20265 г. от името на М. П. А. издадената от началника на „Дирекция за национален строителен контрол“ ЗАПОВЕД № РД-15-461/22.06.2026 г., с която е прекратено служебното правоотношение с оспорващия, на длъжността „директор“ на Дирекция „Административно, информационно и финансово – стопанско обслужване“ в същата администрация, на основание чл. 107а ЗДСл. – „по инициатива на органа по назначаването, срещу уговорено обезщетение“
ОСЪЖДА ДИРЕКЦИЯ ЗА НАЦИОНАЛЕН СТРОИТЕЛЕН КОНТРОЛ“ да възстанови на М. П. А. – ЕГН: [ЕГН] разноските за адвокат, в размер на 400 евро (четиристотин евро).
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: